

самотньо, тому що була єдиним членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у своїй школі. Але їй ніколи не спадало на думку, що інші діти могли відчувати те ж саме.

“Мої батьки кажуть, що коли хтось поводить себе погано, це тому, що вони не почуваються щасливими”,— сказала Меган. Вона покрутила олівець між пальцями. “Може, дійсно Беннету сумно. Або самотньо”.

Тай кивнув головою. “Думаю, ти права. Можливо, йому потрібен друг”.

Меган усміхнулася. “А може, і два друга!”

Наступного дня під час особистого вивчення Меган і Тай побачили Беннета, який самотньо сидів за партою.

“Привіт, Беннете!”—сказав Тай.

Беннет мав здивований вигляд. “Привіт!”

“Що ти вивчаєш?”—запитала Меган, всівшись на стільці.

“Історію”.

“До завтрашнього тесту?” Тай також сів поруч.

“Так”,—сказав Беннет.

“Там багато вчити”,—сказав Тай. Беннет кивнув.

“Можливо, ми могли б перевірити одне одного?”

Меган відкрила свій підручник з історії. Вони по черзі

ставили запитання і відповідали, доки не задзвенів дзвоник.

“Слухай, Меган, вибач щодо вчорашнього!—сказав Беннет, коли вони підвелися.—Я чув дещо про твою Церкву і мені було цікаво”. Він ніяково переступав з ноги на ногу. “У мене інша віра, але мені слід було б бути ввічливим”.

Меган усміхнулася.

“Дякую! Моя церква для мене важлива, але нічого, якщо ми віримо по-різному”.

“Здається, у нас непогано виходить разом навчатися, незважаючи на різну віру”,—сказав Тай.

Беннет усміхнувся. “Мені теж так здається. І, думаю, ми чудово напишемо тест”. ●
Ця історія сталася у США.

ІНША, але не самотня

Джулієнн Тенні Доман
(Грунтується на справжніх подіях)

Дзінь-дзелень! Проздзвенів дзвоник на останній урок того дня. Тепер, коли Меган була в середніх класах школи, їй потрібно було упродовж дня ходити по різних класах. І їй потрібно було вивчати багато нового. Меган раділа, що її останній урок був для особистого навчання. Це означало, що вона могла почати виконувати домашнє завдання.

Меган сіла за стіл, за яким ніхто не сидів. До неї підійшов хлопець на ім'я Беннет.

“Слухай, Меган, ти ж

мормонка, так?”

“Я—член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів”,—сказала Меган.

“То ти вважаєш, що Джозеф Сміт написав Книгу Мормона чи щось таке?”—запитав Беннет.

Меган подумки швидко помолилася, щоб дізнатися, як відповісти. “Він переклав Книгу Мормона”,—сказала вона.—Бог покликав його як пророка, щоб допомогти відновити Христову Церкву”.

Беннет скривився. “Якась нісенітниця!”—сказав він. Потім засміявся і пішов геть.

В обличчя Меган ударив жар.

Вона втупила погляд у свій підручник.

“Привіт, Меган!”

Що тепер? Меган підвела погляд. “А, привіт, Тай!”

“Мені шкода, що Беннет таке сказав”,—промовив Тай. Він сів навпроти неї. “Мені здалося, те, що ти сказала, є важливим для тебе”.

“Дякую”,—сказала Меган,—так і є”.

“Думаю, я розумію твої почуття”,—сказав Тай.—Я єдиний індус у школі. І це важко, коли люди навіть не намагаються зрозуміти твоїх вірувань”.

Іноді Меган почувалася

Іноді самотньо бути єдиним членом Церкви.

ІЛЮСТРАЦІЇ МАРКА РІБЕІСОНА

